

PARASHAT KI TETZEH (WHEN YOU GO FORTH)

D'varim (Deuteronomy) 21:10-25:19 | Yesha-Yahu (Isaiah) 40:1-11; 54:1-10 | Tehillah (Psalm) 32 | Yokhanan Markos ([John-] Mark) 1:1-15; Luka (Luke) 23:1-25.

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASHANAN ZMOR

TORAH

D'varim Chapter 21

10 When you go forth to battle against your enemies, and your Elohim delivers them into your hands, and you carry them away captive, 11 and see among the captives a woman of goodly form, and you have a desire unto her, and would take her to you as a wife; 12 then you shall bring her home to your house; and she shall shave her head, and pare her nails; 13 and she shall put the raiment of her captivity from off her, and shall remain in your house, and bewail her father and her mother a full month; and after that you may go in unto her, and be her husband, and she shall be your wife. 14 And it shall be, if you have no delight in her, then you shall let her go wherever she will; but you shall not sell her at all for money, you shall not make merchandise of her, because you have humbled her."

15 If a man has two wives, the one beloved, and the other hated, and they have borne him children, both the beloved and the hated; and if the first-born son is hers that was hated; 16 then it shall be, in the day that he causes his sons to inherit that which he has, that he may not make the son of the beloved the firstborn

דברים פרק כא

י כי תצא למלחמה על איבך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושביית שביו.
יא וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה.
יב והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה.
יג והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה.
יד והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר ענייתה.

טו כי תהיון לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה.

טז והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר.

יז כי את הבכר בן השנואה יפיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו

before the son of the hated, who is the firstborn; 17 but he shall acknowledge the firstborn, the son of the hated, by giving him a double portion of all that he has; for he is the firstfruits of his strength, the right of the firstborn is his."

18 "If a man has a stubborn and rebellious son, that will not hearken to the voice of his father, or the voice of his mother, and though they chasten him, he will not hearken unto them, 19 then shall his father and his mother lay hold on him, and bring him out unto the elders of his city, and unto the gate of his place; 20 and they shall say unto the elders of his city, "This our son is stubborn and rebellious, he does not hearken to our voice; he is a glutton, and a drunkard.'

21 And all the men of his city shall stone him with stones, that he dies; so shall you put away the evil from the midst of you; and all Yisra'el shall hear, and fear."22 "And if a man has committed a sin worthy of death, and he is put to death, and you hang him on a tree, 23 his body shall not remain all night upon the tree, but you shall surely bury him the same day; for he that is hanged is accursed unto Elohim; that you defile not your land which יהוה your Elohim gives you for an inheritance."

D'varim Chapter 22

1 "You shall not see your brother's ox or his sheep driven away, and hide yourself from them; you shall surely bring them back unto your brother. 2 And if your brother is not near to you, and you know him not, then you shall bring it home to your house, and it shall be with you until your brother requires it, and you shall restore it to him. 3 And so shall you do with his donkey; and so shall you do with his garment; and so shall you do with every lost thing of your brother's, which he has lost, and you have found; you may not hide yourself."

4 "You shall not see your brother's donkey or his ox fallen down by the way, and hide yourself from them; you shall surely help him to lift them up again."

5 "A woman shall not wear that which pertains unto a man, neither shall a man put on a woman's garment; for whoever does these things is an abomination unto יהוה your Elohim."

משפט הבכרה.

יח כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם.

יט ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו.

כ ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא.

כא ורגמיהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו.

כב וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ.

כג לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה.

דברים פרק כב

א לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך.

ב ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשיבתו לו.

ג וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם.

ד לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו.

ה לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה.

ו כי יקרא קו צפור לפניך בדרך בכל עין או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים.

ז שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך

6 "If a bird's nest chances to be before you in the way, in any tree or on the ground, with young ones or eggs, and the dam sitting upon the young, or upon the eggs, you shall not take the dam with the young; 7 you shall in any wise let the dam go, but the young you may take unto yourself; that it may be well with you, and that you may prolong your days."

8 "When you build a new house, then you shall make a parapet for your roof, that you do not bring blood upon your house, if any man falls from there. 9 You shall not sow your vineyard with two kinds of seed; lest the fullness of the seed which you have sown is forfeited together with the increase of the vineyard."

10 "You shall not plow with an ox and a donkey together. 11 You shall not wear a mingled stuff of wool and linen together."

12 "You shall make yourself twisted cords upon the four corners of your covering, wherewith you cover yourself."

13 "If any man takes a wife, and goes in unto her, and hates her, 14 and lays wanton charges against her, and brings up an evil name upon her, and says, 'I took this woman, and when I came nigh to her, I did not find in her the tokens of virginity'; 15 then shall the father of the damsel, and her mother, take and bring forth the tokens of the damsel's virginity unto the elders of the city in the gate.

16 And the damsel's father shall say unto the elders, 'I gave my daughter unto this man as a wife, and he hates her; 17 and, lo, he has laid wanton charges, saying, 'I found not in your daughter the tokens of virginity'; and yet these are the tokens of my daughter's virginity.' And they shall spread the garment before the elders of the city. 18 And the elders of that city shall take the man and chastise him. 19 And they shall fine him a hundred shekels of silver, and give them unto the father of the damsel, because he has brought up an evil name upon a virgin of Yisra'el; and she shall be his wife; he may not put her away all his days. 20 But if this thing is true, that the tokens of virginity were not found in the damsel, 21 then they shall bring out the damsel to the door of her father's house, and the men of her city shall stone her with stones that she dies; because she has wrought a wanton deed in Yisra'el, to play the harlot in her

למען ייטב לך והארכת ימים.
ח כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו.
ט לא תזרע פרום בלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם.
י לא תחרש בשור ובחמר יחדו.
יא לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו.
יב גדלים תעשה לך על ארבע כנפות פסותך אשר תכסה בה.
יג כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה.
יד ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים.
טו ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה.
טז ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה.
יז והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר.
יח ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו.
יט וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו.
כ ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער.

כא והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך.
כב כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל.
כג כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה.
כד והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך.
כה ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו.
כו ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי

father's house; so shall you put away the evil from the midst of you."

22 "If a man is found lying with a woman married to a husband, then they shall both of them die, the man that lay with the woman, and the woman; so shall you put away the evil from Yisra'el."

23 "If there is a damsel that is a virgin betrothed unto a man, and a man finds her in the city, and lies with her, 24 then you shall bring them both out unto the gate of that city, and you shall stone them with stones that they die: the damsel, because she cried not, being in the city; and the man, because he has humbled his neighbor's wife; so you shall put away the evil from the midst of you. 25 But if the man finds the damsel that is betrothed in the field, and the man takes hold of her, and lies with her, then the man only that laid with her shall die. 26 But unto the damsel you shall do nothing; there is in the damsel no sin worthy of death; for as when a man rises against his neighbor, and slays him, even so is this matter. 27 For he found her in the field; the betrothed damsel cried, and there was none to save her. 28 If a man finds a damsel that is a virgin, that is not betrothed, and lays hold on her, and lies with her, and they are found; 29 then the man that laid with her shall give unto the damsel's father fifty shekels of silver, and she shall be his wife, because he has humbled her; he may not put her away all his days."

כְּאִשֶּׁר יָקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נָפֵשׁ בֶּן הַדָּבָר הַזֶּה.

כּו כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָה צִעֲקָה הַנַּעֲרָה הַמְאֻרְשָׁה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ.

כח כִּי יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרֻשָׁה וַתִּפְשֶׁה וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצְאוּ.

כט וְנִתְּן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לְאָבִי הַנַּעֲרָה חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא יוּכַל שְׁלַחָה כָּל יָמָיו.

D'varim Chapter 23

1 "A man shall not take his father's wife, and shall not uncover his father's skirt."

2 "He that is crushed or maimed in his privy parts shall not enter into the assembly of יהוה . A 3 bastard shall not enter into the assembly of יהוה , even to the tenth generation shall none of his enter into the assembly of יהוה . An 4 Amoni or a Mo'avi shall not enter into the assembly of יהוה , even to the tenth generation shall none of them enter into the assembly of יהוה forever, 5 because they met you not with bread and with water in the way, when you came forth out of Mitzrayim; and because they hired against you Bilam the son of Be'or from Petor of Aram Naharayim, to curse you. 6 Nevertheless יהוה your Elohim would not hearken unto Bilam; but יהוה your Elohim turned the curse into a

דברים פרק כג

א לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יְגַלֶּה בְּנֶגְפוֹ אָבִיו.

ב לֹא יָבֹא פְצוּעַ דָּבָא וְכָרוּת שְׂפָכָה בְּקִהְלֵי יְהוָה . ג לֹא יָבֹא מְמִזֵּר בְּקִהְלֵי יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירֵי לֹא יָבֹאוּ בְּקִהְלֵי יְהוָה .

ד לֹא יָבֹאוּ עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקִהְלֵי יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירֵי לֹא יָבֹאוּ לָהֶם בְּקִהְלֵי יְהוָה עַד עוֹלָם .

ה עַל דְּבַר אֲשֶׁר לֹא קִדְמוּ אֶתְכֶם בְּלֶחֶם וּבַמַּיִם בַּדֶּרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֵיךָ אֶת בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר מִפְתּוֹר אַרְם נְהָרִים לְקַלְלֶךָ .

ו וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַם אֵל בְּלָעַם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ .

ז לֹא תִדְרֹשׁ שְׁלֹמֶם וְטַבְתֶּם כָּל יְמֵיךָ לְעוֹלָם .

ח לֹא תִתְעַב אָדָמִי כִּי אֲחִיךָ הוּא לֹא תִתְעַב

blessing unto you, because יהוה your Elohim loved you.

7 You shall not seek their shalom, nor their prosperity, all your days forever. 8 You shall not abhor an Adomi, for he is your brother; you shall not abhor a Mitzri, because you were a stranger in his land. 9 The children of the third generation that are born unto them may enter into the assembly of יהוה."

10 "When you go forth in camp against your enemies, then you shall keep yourself from every evil thing. 11 If there is among you any man that is not clean by reason of that which chances him by night, then shall he go abroad out of the camp, he shall not come within the camp. 12 But it shall be, when evening comes on, he shall bathe himself in water; and when the sun is down, he may come within the camp. 13 You shall have a place also without the camp, where you shall go forth abroad. 14 And you shall have a paddle among your weapons; and it shall be, when you sit down abroad, you shall dig therewith, and shall turn back and cover that which comes from you. 15 For יהוה your Elohim walks in the midst of your camp, to deliver you, and to give up your enemies before you; therefore shall your camp be kodesh; that He sees no unseemly thing in you, and turns away from you."

16 "You shall not deliver unto his master a servant that is escaped from his master unto you; 17 he shall dwell with you, in the midst of you, in the place which he shall choose within one of your gates, where it suits him best; you shall not wrong him."

18 "There shall be no ritual harlot of the daughters of Yisra'el, neither shall there be a male ritual harlot of the sons of Yisra'el. 19 You shall not bring the hire of a harlot, or the price of a dog, into the house of יהוה your Elohim for any vow; for even both of these are an abomination unto יהוה your Elohim."

20 "You shall not lend upon interest to your brother: interest of money, interest of victuals, interest of any thing that is lent upon interest. 21 Unto a foreigner you may lend upon interest; but unto your brother you shall not lend upon interest; that יהוה your Elohim may bless you in all that you put your hand unto, in the land where you go in to possess it."

22 When you shall vow a vow unto יהוה your Elohim, you shall not be slack to pay it; for יהוה your Elohim will surely require it of you; and it will be sin in you.

מִצְרֵי כִי גַר הָיִיתָ בְּאֶרְצוֹ.

ט בְּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בַּקֹּהֶל יְהוָה.

י כִּי תֵצֵא מַחֲנֶה עַל אִיבִיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע.

יא כִּי יְהִיֶה בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְהִיֶה טְהוֹר מִקְרָה לְלֵילָה וַיֵּצֵא אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה.

יב וְהָיָה לַפְּגוֹת עֶרֶב יִרְחֵץ בַּמַּיִם וְכָבֵא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה.

יג וַיֵּד תְּהִיֶה לְךָ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ יָד וַיֵּתֵד תְּהִיֶה לְךָ עַל אֲזוּגֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרָתָהּ בָּהּ וּשְׁבַתְּ וְכִסִּיתָ אֶת צִאֲתֶךָ.

טו כִּי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקִרְבְּךָ לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבִיךָ לַפְּנֵיךָ וְהָיָה מִחֲנִיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ.

טז לֹא תִסְגֵּר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנְצֵל אִלֶּיךָ מֵעַם אֲדֹנָיו.

יז עִמָּךָ יֹשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שַׁעֲרֶיךָ בְּטוֹב לֹו לֹא תוֹנְנוּ.

יח לֹא תְהִיֶה קְדוֹשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְהִיֶה קְדוֹשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

יט לֹא תָבִיא אֲתָנָן זוֹנָה וּמַחֲוִיר כָּלֵב בֵּית יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְכָל גֵּדֵר כִּי תוֹעֵבֵת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנִיָּהִם.

כ לֹא תִשִּׁיד לְאַחִיךָ נָשֶׁךְ כֶּסֶף נָשֶׁךְ אֶכֶל נָשֶׁךְ כָּל דְּבַר אֲשֶׁר יִשֶׁךְ.

כא לִנְכָרֵי תִשִּׁיד וְלְאַחִיךָ לֹא תִשִּׁיד לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

כב כִּי תֵדַר גֵּדֵר לִיהוּה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵר לְשִׁלְמוֹ כִּי דָרַשׁ יִדְרָשְׁנוּ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ וְהָיָה בְּךָ חֹטָא.

כג וְכִי תַחֲדֹל לְגֵדֵר לֹא יְהִיֶה בְּךָ חֹטָא.

כד מוֹצֵא שְׁפַתְךָ תִשְׁמַר וְעֵשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נִדְרַתָּ לִיהוּה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ.

כה כִּי תָבֹא בְּכָרֶם רִעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשֶׁךָ שָׁבַעְךָ וְאֵל כְּלִיךָ לֹא תִתֵּן.

כו כִּי תָבֹא בְּקִמַת רִעֶךָ וְקִטְפַתְּ מְלִילַת בִּידְךָ וְחִרְמַשׁ לֹא תִגִּיף עַל קִמַת רִעֶךָ.

23 But if you shall forbear to vow, it shall be no sin in you. 24 That which is gone out of your lips you shall observe and do; according as you have vowed freely unto יהוה your Elohim, even that which you have promised with your mouth.

25 "When you come into your neighbor's vineyard, then you may eat grapes until you have enough at your own pleasure; but you shall not put any in your vessel.

26 When you come into your neighbor's standing grain, then you may pluck ears with your hand; but you shall not move a sickle unto your neighbor's standing grain."

D'varim Chapter 24

1 When a man takes a wife and marries her, then it comes to pass, if she finds no favor in his eyes, because he has found something eirvah in her, that he writes her a bill of divorcement, and gives it in her hand, and sends her out of his house, 2 and she departs out of his house, and goes and becomes another man's wife, 3 and the latter husband hates her, and writes her a bill of divorcement, and gives it in her hand, and sends her out of his house; or if the latter husband dies, who took her to be his wife; 4 her former husband, who sent her away, may not take her again to be his wife, after that she is defiled; for that is an abomination before יהוה ; and you shall not cause the land to sin, which יהוה your Elohim gives you for an inheritance."

5 "When a man takes a new wife, he shall not go out in the army, neither shall he be charged with any business; he shall be free for his house one year, and shall cheer his wife whom he has taken. 6 No man shall take the mill or the upper millstone to pledge; for he takes a man's life to pledge. 7 If a man is found stealing any of his brethren of B'nei Yisra'el, and he deals with him as a servant, and sells him; then that thief shall die; so shall you put away the evil from the midst of you."

8 "Take heed in the plague of leprosy, that you observe diligently, and do according to all that the Kohanim the Levi'im shall teach you, as I commanded them, so you shall observe to do. 9 Remember what יהוה your Elohim did unto Miryam, by the way as you came forth out of Mitzrayim. 10 When you lend your neighbor

דברים פרק כד

א כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו.

ב ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר.

ג וישנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה.

ד לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה.

ה כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח.

ו לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל.

ז כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך.

ח השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הפהנים הלזים כאשר צויתם תשמרו לעשות.

ט זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים.

י כי תשה ברעד משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו.

יא בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה.

יב ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו.

יג השב תשיב לו את העבט כבוא השמש

any manner of loan, you shall not go into his house to fetch his pledge. 11 You shall stand without, and the man to whom you lend shall bring forth the pledge without unto you. 12 And if he is a poor man, you shall not sleep with his pledge; 13 you shall surely restore to him the pledge when the sun goes down, that he may sleep in his garment, and bless you; and it shall be righteousness unto you before יהוה your Elohim.

14 "You shall not oppress a hired servant that is poor and needy, whether he is of your brethren, or of your strangers that are in your land within your gates. 15 In the same day you shall give him his hire, neither shall the sun go down upon it; for he is poor, and sets his heart upon it: lest he cries against you unto יהוה , and it becomes sin in you."

16 "The fathers shall not be put to death for the children, neither shall the children be put to death for the fathers; every man shall be put to death for his own sin. 17 You shall not pervert the justice due to the stranger, or to the fatherless; nor take the widow's raiment to pledge. 18 But you shall remember that you were a servant in Mitzrayim, and יהוה your Elohim redeemed you there; therefore I command you to do this thing.

19 When you reap your harvest in your field, and have forgotten a sheaf in the field, you shall not go back to fetch it; it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow; that יהוה your Elohim may bless you in all the work of your hands. 20 When you beat your olive tree, you shall not go over the boughs again; it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow. 21 When you gather the grapes of your vineyard, you shall not glean it after you; it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow. 22 And you shall remember that you were a servant in the land of Mitzrayim; therefore I command you to do this thing.

וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָךְ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לְפָנַי
יהוה אֱלֹהֶיךָ.

יָד לֹא תִעַשֶׂק שְׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאֲחִיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ
אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ.

טו בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי
עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יִקְרָא
עָלֶיךָ אֵל יְהוה וְהָיָה בְּךָ חֶטֶא.

טז לֹא יוֹמַתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוֹמַתוּ עַל
אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטֶא אוֹ יוֹמַתוּ.

יז לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֹד
אֶלְמָנָה.

יח וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוה
אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה.

יט כִּי תִקְצֹר קְצִירֶךָ בְּשֹׁדֶךָ וְשִׁכַּחְתָּ עֹמֵר בְּשֹׁדֶךָ
לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לְגֵר לִיתוֹם וְלֶאֱלָמָנָה יְהִי
לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

כ כִּי תַחַבֵּט זֵיתֶךָ לֹא תִפְאֵר אֶחְרִיךָ לְגֵר לִיתוֹם
וְלֶאֱלָמָנָה יְהִי.

כא כִּי תִבְצֹר כֶּרְמֶךָ לֹא תַעֲוֹלֵל אֶחְרִיךָ לְגֵר
לִיתוֹם וְלֶאֱלָמָנָה יְהִי.

כב וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל כֵּן
אֲנֹכִי מְצַוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה.

D'varim Chapter 25

1 "If there is a controversy between men, and they come unto judgment, and the shoftim judge them, by justifying the righteous, and condemning the wicked, 2

דברים פרק כה

א כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אָנָשִׁים וְנִגְשׁוּ אֶל הַמְּשַׁפֵּט
וְשִׁפְטוֹם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצְּדִיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת
הַרְשָׁע.

then it shall be, if the wicked man deserves to be beaten, that the judge shall cause him to lie down, and to be beaten before his face, according to the measure of his wickedness, by number. 3 Forty stripes he may give him, he shall not exceed; lest, if he should exceed, and beat him above these with many stripes, then your brother should be dishonored before your eyes."

4 "You shall not muzzle the ox when he treads out the grain."

5 "If brethren dwell together, and one of them dies, and has no child, the wife of the dead shall not be married abroad unto one not of his kin; her husband's brother shall go in unto her, and take her to him as a wife, and perform the duty of a husband's brother unto her. 6 And it shall be, that the first-born that she bears shall succeed in the name of his brother that is dead, that his name is not blotted out of Yisra'el. 7 And if the man likes not to take his brother's wife, then his brother's wife shall go up to the gate unto the elders, and say, 'My husband's brother refuses to raise up unto his brother a name in Yisra'el; he will not perform the duty of a husband's brother unto me.' 8 Then the elders of his city shall call him, and speak unto him; and if he stands, and says, 'I do not want to take her;' 9 then shall his brother's wife draw near unto him in the presence of the elders, and loose his shoe from off his foot, and spit in his face; and she shall answer and say, 'So shall it be done unto the man that does not build up his brother's house.' 10 And his name shall be called in Yisra'el 'The house of him that had his shoe loosed'."

11 "When men strive together one with another, and the wife of the one draws near to deliver her husband out of the hand of him that smites him, and puts forth her hand, and takes him by the secrets; 12 then you shall cut off her hand, your eye shall have no pity."

13 "You shall not have in your bag diverse weights, a great one and a small one. 14 You shall not have in your house diverse measures, a great one and a small one. 15 A perfect and just weight shall you have; a perfect and just measure shall you have; that your days may be long upon the land which יהוה your Elohim gives you. 16 For all that do such things, even all that do unrighteously, are an abomination unto יהוה your Elohim."

ב וְהָיָה אִם בֵּן הַכּוֹת הִרְשָׁע וְהִפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהִכּוּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעוֹתוֹ בְּמִסְפָּר.

ג אַרְבָּעִים יִכּוּהוּ לֹא יִסִּיף פֶּן יִסִּיף לְהַכְתּוֹ עַל אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחִיד לְעֵינַיִךְ.

ד לֹא תַחֲסֵם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ.

ה כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אִשְׁתּוֹ הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה יְבֵא עָלֶיהָ וּלְקַחְהָ לוֹ לְאִשָּׁה וַיְבַמָּה.

ו וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל.

ז וְאִם לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת יְבַמְתּוֹ וְעַלְתָּה יְבַמְתּוֹ הַשְּׂעֵרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהִקִּים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יְבָמִי.

ח וְקָרְאוּ לוֹ זְקֵנֵי עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ.

ט וּנְגַשָּׁה יְבַמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחִלְצָה נַעֲלָיו מֵעַל רַגְלוֹ וַיִּרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָהּ וְאָמְרָה כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו.

י וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חִלוּץ הַנָּעֹל.

יא כִּי יִנְצֻוּ אַנְשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אִשְׁתּוֹ הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת אִשָּׁה מִיַּד מִכָּהוּ וּשְׁלַחָה יָדָהּ וְהִחְזִיקָהּ בְּמַבְשָׁיו.

יב וְקִצְתָהּ אֶת כַּפָּה לֹא תַחֲוֹס עֵינֶיךָ.

יג לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּכִיסֶךָ אָבֶן וְאָבֶן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה.

יד לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּבֵיתֶךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וְקִטְנָה.

טו אָבֶן שְׁלֹמָה וְצֹדֵק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֹמָה וְצֹדֵק יִהְיֶה לָךְ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ.

טז כִּי תִוַעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל עֲשֵׂה אֵלֶּה כָּל עֲשֵׂה עֹל.

יז זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשִׂה לָךְ עַמְלֶךְ בְּדַרְדָּר בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם.

יח אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְדָּר וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאֶתָּה עֵיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים.

יט וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אֵיבֶיךָ מִסְבִּיב בְּאַרְץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת זְכָר עַמְלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח.

17 "Remember what Amalek did unto you by the way as you came forth out of Mitzrayim; 18 how he met you by the way, and smote the hindmost of you, all that were enfeebled behind you, when you were faint and weary; and he feared not Elohim. 19 Therefore it shall be, when יהוה your Elohim has given you rest from all your enemies round about, in the land which יהוה your Elohim gives you for an inheritance to possess it, that you shall blot out the remembrance of Amalek from under heaven; you shall not forget."

HAFTARAH

Yesha-Yahu Chapter 40

1 "Comfort, comfort My people", says your Elohim.
2 'Bid Yerushalayim take heart, and proclaim unto her that her time of service is accomplished, that her guilt is paid off; that she has received of the hand of יהוה double for all her sins.'
3 'Hark!' one calls, 'Clear in the wilderness the way of יהוה, make plain in the desert a highway for our Elohim'.
4 Every valley shall be lifted up, and every mountain and hill shall be made low; and the rugged shall be made level, and the rough places a plain;
5 and the Kavod יהוה shall be revealed, and all flesh shall see it together; for the mouth of יהוה has spoken it."
6 "'Hark!' one says, 'Proclaim!' And he says, 'What shall I proclaim? All flesh is grass, and all the goodness thereof is as the flower of the field;
7 the grass withers, the flower fades; because the breath of יהוה blows upon it; surely the people is grass.
8 The grass withers, the flower fades; but the D'var Eloheinu shall stand forever.'
9 O you that tell good tidings to Tzion, get up into the high mountain; O you that tell good tidings to Yerushalayim, lift up your voice with strength; lift it up, be not afraid; say unto the cities of Yehudah, 'Behold your Elohim!'
10 Behold, Adonai יהוה will come as a Mighty One, and His arm will rule for Him; behold, His reward is with Him, and His recompense before Him.

ישעיהו פרק מ

א נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם.
ב דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מְלֵאָה צָבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ: כִּי לָקַחְתָּ מִיַּד יְהוָה כַּפְּלַיִם בְּכָל חַטָּאתֶיהָ.
ג קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פָּנּוּ דֶרֶךְ יְהוָה; יִשְׂרוּ בְּעֵרְבָה מְסֻלָּה לְאֱלֹהֵינוּ.
ד כָּל גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ; וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהַרְכָּסִים לְבִקְעָה.
ה וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוָה; וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר.
ו קוֹל אֹמֵר קְרֵא וְאֹמֵר מָה אֶקְרָא; כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חֲסָדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה.
ז יִבֶּשׂ חָצִיר נִבֵּל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בוֹ; אֲכַן חָצִיר הָעֵם.
ח יִבֶּשׂ חָצִיר נִבֵּל צִיץ; וְדַבֵּר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם.
ט עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לְךָ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן הָרִימִי בַבַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם; הָרִימִי אֵל תִּירָאִי אֹמְרֵי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם.
י הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוָה בְּחֹזֶק יְבוּא וְזָרְעוֹ מִשְׁלָה לוֹ; הִנֵּה שָׂכְרוּ אֶתוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו.
יא כָּרְעָה עֲדָרוֹ יִרְעָה בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא; עֲלֹת יִנְהַל.

11 Even as a shepherd that feeds his flock, that gathers the lambs in his arm, and carries them in his bosom, and gently leads those that nurse.

Yesha-Yahu Chapter 54

1 "Sing, O barren, you that did not bear, break forth into singing, and cry aloud, you that did not travail; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, says יהוה .

2 Enlarge the place of your tent, and let them stretch forth the curtains of your habitations, spare not; lengthen your cords, and strengthen your stakes.

3 For you shall spread abroad on the right hand and on the left; and your seed shall possess the nations, and make the desolate cities to be inhabited.

4 Fear not, for you shall not be ashamed. Neither be confounded, for you shall not be put to shame; for you shall forget the shame of your youth, and the reproach of your widowhood shall you remember no more.

5 For your Maker is your husband, יהוה Tzeva'ot is His Name; and the Kadosh One of Yisra'el is your Redeemer, the Elohim of the whole earth shall He be called.

6 For יהוה has called you as a wife forsaken and grieved in spirit; and a wife of youth, 'Can she be rejected?' says your Elohim.

7 For a small moment have I forsaken you; but with great compassion will I gather you.

8 In a little wrath I hid My face from you for a moment; but with everlasting compassion will I have mercy on you, says יהוה your Redeemer.

9 For this is as the waters of No'akh unto Me; for as I have sworn that the waters of No'akh should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with you, nor rebuke you.

10 For the mountains may depart, and the hills be removed; but My kindness shall not depart from you, neither shall My Brit Shalom be removed, says יהוה that has mercy on you.

ישעיהו פרק נד

א רְנֵי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה; פִּצְחֵי רֶנָּה וְצִהְלֵי ל' חֶלְהָ כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה .

ב הִרְחִיבִי מְקוֹם אֹהֶלְךָ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְטוּ אֶל תַּחֲשֹׁכֵי; הָאֲרִיכֵי מִיתְרֶיךָ וִיתַדְתֶּיךָ חֲזָקִי .

ג כִּי יָמִין וְשִׁמְאוֹל תִּפְרָצֵי; וְזָרַעְךָ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשֻׁמוֹת יוֹשִׁיבוּ .

ד אֶל תִּירָאִי כִּי לֹא תִבוֹשִׁי וְאֶל תִּפְלָמֵי כִּי לֹא תַחֲפִירִי: כִּי בִשֵׁת עֲלוֹמֶיךָ תִשְׁכַּחִי וְחִרְפַּת אֱלֹמְנוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרִי עוֹד .

ה כִּי בִעֲלֶיךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמָּה; וְגֹאֲלֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקְרָא .

ו כִּי כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךָ יְהוָה; וְאַשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאַס אָמַר אֱלֹהֶיךָ .

ז בְּרַגַע קָטָן עֲזַבְתֶּיךָ; וּבִרְחָמִים גְּדֹלִים אֶקְבָּצֶךָ .
ח בְּשִׁצְפָּךָ קָצַף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רַגַע מִמֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחַמְתֶּיךָ אָמַר גֹּאֲלֶיךָ יְהוָה .

ט כִּי מִי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֵבֶר מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצָף עֲלֶיךָ וּמִגֶּעֶר בְּךָ .

י כִּי הִהָרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמוּטִינָה וְחֶסְדִּי מֵאַתָּךְ לֹא יִמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר מְרַחֵמְךָ יְהוָה .

Tehillah Chapter 32

1 By David. A Maskil. Happy is he whose transgression is forgiven, whose sin is pardoned.

2 Happy is the man unto whom יהוה counts not iniquity, and in whose spirit there is no guile.

3 When I kept silence, my bones wore away through my groaning all the day long.

4 For day and night Your hand was heavy upon me; my sap was turned as in the droughts of summer. Selah.

5 I acknowledged my sin unto You, and my iniquity have I not hidden; I said, "I will make confession concerning my transgressions unto יהוה; and You, You forgave the iniquity of my sin. Selah.

6 For this let every Khasid pray unto You in a time when You may be found; surely, when the great waters overflow, they will not reach unto him.

7 You are my hiding-place; You will preserve me from the adversary; with songs of deliverance You will encompass me about. Selah.

8 "I will instruct you and guide you in the Derekh in which you shall go; I will give counsel, My eye being upon you."

9 Be not as the horse, or as the mule, which have no understanding; whose mouth must be held in with bit and bridle, that they come not near unto you.

10 Many are the sorrows of the wicked; but he that trusts in יהוה, compassion encompasses him.

11 Be glad in יהוה, and rejoice, you Tzadikim; and shout for joy, all you that are upright in heart.

תְּהִלִּים פֶּרֶק לֵב

א לְדָוִד מִשְׁכִּיל: אֲשֶׁר־י נְשׁוּי פֶשַׁע; כְּסוּי חַטָּאָה.
ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֹון; וְאֵין בְּרוּחוֹ רָמְיָהּ.

ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בָלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲגוֹתַי
כָּל־הַיּוֹם.

ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִכָּבֵד עָלַי יָדְד; נִהְפַךְ לְשִׁדְי
בְּחִרְבֵּי קִיץ סֵלָה.

ה חַטָּאתַי אֹדִיעֵךְ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֶמְרָתִי אֹדֶה
עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה; וְאֶתְּךָ נִשְׂאֵתָ עֹון חַטָּאתַי סֵלָה.
ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהִים לְעֵת מִצָּא: רַק
לְשִׁטְף מִיַּם רַבִּים אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ.

ז אֶתְּךָ סִתַּר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי: רְנִי פִלְט; תִּסּוּבְּבִנִי
סֵלָה.

ח אֲשִׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךְ זוֹ תִלְד; אֵי עֲצָה עָלֶיךָ
עֵינֵי.

ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כִּפְרָד אֵין הָבִין: בְּמִתְג וְרִסֹן
עֲדִיו לְבָלוֹם; בַּל קָרַב אֱלֹהִים.

י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע: וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֹסֵד
יִסּוּבְּבִנוּ.

יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים; וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
לֵב.

מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ זֶרַח

Yokhanan Markos Chapter 1

1 The beginning of HaB'sorah of Yeshua HaMashi'akh, Ben HaElohim.

2 As it is written in Yesha-Yahu HaNavi, "Behold I

יוחנן מרקוס פרק א

א רֵאשִׁית בְּשׁוֹרַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים.

ב כְּפִתּוּב בִישַׁעְיָהוּ הַנְּבִיא: הִנְנִי שׁוֹלַח מִלְּאֲכִי
לְפָנֶיךָ וּפְנֵה דְרָכֶךָ.

send my messenger before you, that he may prepare your way,

3 the voice that cries in the wilderness, 'Make ready the way of יהוה, and straighten His highways.'

4 Yokhanan was in the wilderness, immersing and declaring the immersion of Teshuvah for the forgiveness of sins,

5 and the whole province of Y'hudah went out to him, and all the people of Yerushalayim; and he immersed them in the river Yarden, when they confessed their sins.

6 Yokhanan was dressed in camel's hair, with a girdle of leather fastened around his loins; and his food was locusts and wild honey.

7 And he declared saying, "Behold, there is coming after me one who is mightier than myself, even the straps of whose sandals I am not good enough to bend down and loosen.

8 I have immersed you with water; but He will immerse you with The Ru'akh HaKodesh."

9 And it came to pass in those days, Yeshua came from Natzrat of the Galil, and was immersed in the Yarden by Yokhanan.

10 And immediately, as He went up out of the water, He saw the sky open, and HaRu'akh as a dove came down upon Him. 11 And a voice came from Heaven, "You are my Ben HaAhuv, I am pleased with you."

12 And immediately HaRu'akh drove Him out into the wilderness.

13 And He was there in the wilderness forty days, being tempted by HaSatan; and He was with the wild beasts; and the Malakhim ministered to Him.

14 But after Yokhanan was delivered up, Yeshua came to the Galil, declaring HaB'sorah Malkhut HaElohim,

15 and saying, "The time has come to an end, and Malkhut HaElohim is at hand; repent, and trust in HaB'sorah."

ג קול קורא במדבר, פנו דרך יהוה, וישרו מסלותיו.

ד יוחנן היה במדבר מטביל ומכריז את טבילת התשובה לסליחת חטאים.

ה ויצאו אליו כל חבל יהודה וכל בני ירושלים, והוא הטביל אותם בנהר הירדן כשהם מתודים על חטאיהם.

ו והוא יוחנן לבוש היה לבוש משער גמלים וחקור חגורת עור במתניו; ומאכלו היה שרשים ודבש בר. והוה הכריז ואמר:

ז הנה בא אחרי חזק ממני, אשר אינני ראוי לכרע ולהתיר את שרוכי נעליו.

ח אני הטבילתיכם במים, אך הוא יטבילכם ברוח הקדש.

ט ובימים ההם בא ישוע מנצרת שבגליל ונטבל בירדן על-ידי יוחנן.

י ומיד עם עלותו מן המים, ראה שנבקעו השמים, והרוח כיונה שירדה עליו.

יא וקול היה מן השמים: אתה הוא בני האהוב, בך חפצתי.

יב ומיד הוציאה אותו הרוח אל המדבר;

יג והיה שם במדבר ארבעים יום, מנסה על-ידי השטן; והיה עם החיות, והמלאכים שרתו אותו.

יד אחרי שהסגר יוחנן, בא ישוע לגליל והכריז את בשורת מלכות האלהים,

טו ואמר: מלאה העת והגיעה מלכות האלהים. שובו והאמינו בבשורה.

Luka Chapter 23

1 Then the whole company of them rose up and brought Him to Pilatos;

2 and they began to accuse Him, saying, "We found this man misleading our people and forbidding to pay the head tax to Caesar; and He says concerning

לוקא פרק כג

א ראשית בשורת ישוע המשיח בן-האלהים.

ב כפתוב בישעיהו הנביא: הנני שולח מלאכי לפקד ופנה דרךך.

ג קול קורא במדבר, פנו דרך יהוה, וישרו מסלותיו.

Himself that He is Melekh HaMashi'akh."

3 Pilatos asked Him, saying, "Are you Melekh of the Yehudim?" He said to him, "That is what you say."

4 Then Pilatos said to the chief Kohanim and the people, "I cannot find any fault against this man."

5 But they shouted and said, "He has stirred up our people, teaching throughout Y'hudah, and beginning from the Galil even to this place."

6 When Pilatos heard the name 'the Galil,' he asked if the man was a Gelili.

7 And when he knew that He was under the jurisdiction of Herodus, he sent Him to Herodus, because he was in Yerushalayim at that time.

8 When Herodus saw Yeshua, he was exceedingly glad, for he had wanted to see Him for a long time because he had heard many things concerning Him, and he hoped to see some miracle by Him.

9 And he asked Him many questions; but Yeshua gave him no answer.

10 Then the chief Kohanim and the Sofrim stood and accused Him bitterly.

11 And Herodus and his soldiers insulted Him and mocked Him, and dressed Him in garments of scarlet and sent Him to Pilatos.

12 And that day Pilatos and Herodus became friends with each other; for there had been a long-standing enmity between them.

13 Then Pilatos called the chief Kohanim and the leaders of the people,

14 and he said to them, "You brought me this man as if He were misleading your people; and behold, I have examined Him before your own eyes, and I have found no fault in Him concerning all that you accuse Him.

15 Nor even has Herodus; for I sent Him to him; and behold, He has done nothing worthy of death.

16 I will therefore chastise Him and release Him."

17 For there was a custom to release to them one at the Khag.

18 But the whole crowd cried out saying, "Get rid of Him and release to us Bar Abba,"

19 who, because of sedition and murder which had happened in the city, was cast into prison.

20 Again Pilatos spoke to them, desiring to release Yeshua.

21 But they cried out, saying, "Execute Him, execute

ד יוחנן היה במדבר מטביל ומכריז את טבילת
התשובה לסליחת חטאים.

ה ויצאו אליו כל חבל יהודה וכל בני ירושלים,
והוא הטביל אותם בנהר הירדן כשהם מתודים
על חטאיהם.

ו והוא יוחנן לבוש היה לבוש משער גמלים
וחגור חגורת עור במתניו; ומאכלו היה שרשים
ודבש בר. והוה הכריז ואמר:

ז הנה בא אחרי חזק ממני, אשר אינני ראוי
לכרע ולהתיר את שרוכי נעליו.

ח אני הטבלתיכם במים, אך הוא יטבילכם ברוח
הקדש.

ט ובימים ההם בא ישוע מנצרת שבגליל ונטבל
בירדן על-ידי יוחנן.

י ומיד עם עלותו מן המים, ראה שנבקעו
השמים, והרוח כיונה שירדה עליו.

יא וקול היה מן השמים: אתה הוא בני האהוב,
בך חפצתי.

יב ומיד הוציאה אותו הרוח אל המדבר;

יג והיה שם במדבר ארבעים יום, מנסה על-ידי
השטן; והיה עם החיות, והמלאכים שרתו אותו.

יד אחרי שהסגר יוחנן, בא ישוע לגליל והכריז
את בשורת מלכות האלהים,

טו ואמר: מלאה העת והגיעה מלכות האלהים.
שובו והאמינו בבשורה.

Him!”

22 And he said to them the third time, “What evil has He done? I have found nothing in Him worthy of death; I will therefore chastise Him and release Him.

23 But they persisted with loud voices, and asked to execute Him. And their voices and that of the chief Kohanim prevailed.

24 Then Pilatos commanded to have their request granted.

25 So he released to them the one who because of sedition and murder was cast into prison, whom they asked for; and he delivered Yeshua to their will.